

1/47-32/L/2015.

Polgármesteri titkárságra érkezett	
Érk. szám:	206h1
Érk. dátum:	2015 FEBR 17.

8. melléklet a 28/2012. (VII.2.) önkormányzati rendelethez

**Módosító javaslat
határozat tervezet**

Iktatószám:

Ülés időpontja: 2015. február 19-én (csütörtök)

Előterjesztés tárgya: Előterjesztés Budapest Főváros XV. kerület Rákospalota, Pestújhely, Újpalota Önkormányzat 2015. évi költségvetéséről szóló rendelet megalkotásáról

Módosító javaslatot benyújtó neve: Monostori Zsolt

Benyújtás időpontja:

Módosító javaslat:

Az előterjesztés 4.3. számú melléklete tartalmazza az Önkormányzatok és önkormányzati hivatalok jogalkotó és általános igazgatási tevékenységének finanszírozását. Ezen belül az 1.2 sor jelöli a **külső személyi juttatások** mértékét, amely a tavalyi 93.614.-e Ft-ról 40.930.- e Ft-tal 134.544.- e Ft-ra emelkedik a tervezet szerint. Álláspontom szerint a külső személyi juttatások ilyen mérvű emelése **semmilyen sem indokolható**, hiszen az Önkormányzatra háramló munkamennyiség várhatóan nem emelkedik a korábbi időszakhoz képest, ugyanakkor a foglalkoztatottak számában sem várható érdemi csökkenés. **A szóban forgó előirányzat 20.000.- e Ft-tal történő csökkentését javaslom az átadott 4 db módosító javaslatban foglaltak szerint**

Negyedik javaslat

Javaslom, hogy a külső személyi juttatások előirányzatából **2.000.- e Ft** kerüljön átcsoportosításra a Bp. Főváros XV. ker. Önkormányzata 2015. évi eredeti költségvetés működési és felhalmozási céltartalékainak előirányzatai c. 5. sz. mellékletében kialakítandó, új előirányzat javára, amely fedezetet biztosítana **Sikli László költő kerületi óvodákban tartandó előadásaira.**

Kelt: Budapest, 2015-02-17

Benyújtó aláírása

179

ELŐADÓ AJÁNLÓ SORAI

„Az a munka, amit végzek, abból a meggyőződésből fakad, hogy sem az életünk sem a társadalom, amiben élünk magától nem fog változni a jobb felé, csak sodródik az árral. Az érzelmileg elszegényedő társadalmi lét, amiben élünk, pontosan működő iránytű: mutatja, hogy merre tart és olykor figyelmeztet, hogy ne tarts vele (!) Ma nehéz tudatosnak lenni. Mert a tudatosság idő: töprengés, felismerés, döntés, elfogadás és elutasítás.

A mesék, mondókák, versek és énekek világa nélkül érzelmileg szegényedik a létünk. Az elektromos és elektronikus játékok, a TV és a számítógép helytelen, vagy túlzott használata könnyen elviszik a gyermeket a könyvtől, érzelmi intelligenciája fejlődésében lelassul, de akár érzelmi elbutulásához is vezethet.

Tudom, hogy az óvoda mindent megtesz, amit megtehet. Van mese, mondóka, vers, ének, tánc, játék – minden, ami kell. Vannak események: olykor bábszínház, meghívott igazi zenészek hangszerekkel, remek bohócok, ugrálóvár az óvodai vásáros napon. És ez mind igazi katartikus élményt nyújt a gyerekeknek. Csak a mese marad „hétköznapi”. Azért „hétköznapi”, mert a gyerekek a mesélő óvó nénit is megszokják. (A legnagyobb óvoda és pedagógus is megszokottá válik.) Ezért kellene a rendhagyó események, ahol a gyerekek rendhagyó meseelőadáson vehetnek részt. Ahogy egy koncert, vagy egy bábszínházi előadás érzelmi „pecsétet” hagy a gyermekek lelkén, úgy egy szerzővel való találkozás is. A szerző kilép a könyvből, beszélni lehet vele, meg lehet érinteni.

Minél „színesebb” a gyermek találkozása a mesék és versek világával, a gyermekben annál mélyebb érzelmi hatást vált ki. Ezért fontos, hogy a mese is megjelenjen rendhagyó keretek között az óvodában.

Vannak óvodák, ahol a meghívott rendőr a közlekedési szabályokat tanítja a gyerekeknek. Bár ezeket már az óvó néni többször is elmondta, sőt játszottak is ilyen közlekedőst, mégis – a rendőr rendhagyó jelenléte miatt – másképp hat a gyerekekre.

Egyik óvodában, meseelőadások után egy kisfiú azt kérdezi tőlem: „Laci bácsi, lesz-e barátom?” „Persze, mondom, a barátod vagyok. Kezet rá!” És kezet fogtunk. Aztán kiment az udvarra a többiekkel. Az udvar gyönyörű – október volt. A juharfa alatt aranylós levelek. Új barátom ott állt és várt. Amikor odaértem, megszólított: „Mondok neked egy titkot. De a titok az olyan, hogy azt senki nem tudja, csak mi ketten. Te meg én. De a titkot le is lehet préselni” Azzal lehajolt felemelt egy aranylós falevelet és átadta nekem – pecsétnek...”

Tisztelettel:
Sikli László